

З оркестром на сцені: у Київській опері прем'єра опери Моцарта «Cosi fan tutte»

Історія лібрето «Cosi fan tutte» почалась на сцені віденського «Бургтеатру» 26 січня 1790 року. І хоча австрійська публіка зустріла її доволі холодно, «Cosi fan tutte» займає одне з перших місць за кількістю постановок та залишається однією з найвідоміших комічних опер В.-А. Моцарта.

21 червня 2021

Прем'єра опери «Cosi fan tutte» В.-А. Моцарта режисера Віталія Пальчикова вперше відбулася на українській оперній сцені Київського академічного театру опери і балету для дітей та юнацтва за участю Національного камерного ансамблю «Київські солісти» (диригент – Сергій Голубничий). Історія лібрето «Cosi fan tutte» почалась на сцені віденського «Бургтеатру» 26 січня 1790 року. І хоча австрійська публіка зустріла її доволі холодно, «Cosi fan tutte» займає одне з перших місць за кількістю постановок та залишається однією з найвідоміших комічних опер В.-А. Моцарта.

Вистава тривала 2 години, 2 дії з 1 антрактом, виконувалась мовою оригіналу, тобто італійською. Партію Фйорділіджі виконувала Ксенія Бахрідінова-Кравчук, Дорабеллі – Анастасія Поліщук, Гульєльмо – Андрій Бондаренко, Феррандо – Олексій Пальчиков, Деспіні – Дар'я Миколенко, Дон Альфонсо – Тарас Бережанський.

Молоді офіцери, друзі Гульєльмо та Феррандо щиро вірять у порядність своїх дружин, чого не можна сказати про старого холостяка дон Альфонсо. Останній впевнений – «усі жінки легковажні». І усі ДРУЖИНИ також легковажні. Тож, дон Альфонсо пропонує перевірити Дорабеллу та Фйорділіджі та переконати молодих офіцерів у справедливості даного твердження. Чи зможуть дружини пройти перевірку албанцями? Виявилося, що не змогли. І навіть більше – підписали з албанцями шлюбні контракти. Але і в цій ситуації не обійшлося без дон Альфонсо, який примирив пари. Так чинять усі жінки, тому причин розлучатися немає. А тобі цікаво хто такі албанці?

Вистава переповнена комічними епізодами. Вихід албанців на сцену був просто феєричним. Сміялися всі. Диригент також не зміг втриматися від жартів та спробував керувати оркестром шампуром з шашликами. Однак, одночасне перебування на сцені виконавців та оркестру було поганим рішенням. Під час перегляду опери дуже часто мимовільно відволікалася на рухи диригента, втрачаючи інтерес до опери. Хоча акторська гра та голоси були на дуже високому рівні. Чого тільки варта арія «come scoglio immoto resta», яка є справжнім випробуванням навіть для досвідчених вокалістів. Подейкують, що Моцарт написав її спеціально для коханки де Понте – Адріани Феррарезі, яка хоч і виконувала партію Фйорділіджі на прем'єрі, але відверто не подобалася Моцарту. Найбільше мені сподобалася партія енергійної покоївки Деспіні у виконанні Дар'ї Миколенко. Хоча це найлегше сопрано в даній опері, але виконано на високому рівні. Особливо варто відмітити арію «fra gli amplessi», в якій Деспіна маскує голос видаючи себе нотаріусом.

І хоча ідея підбору жіночих костюмів у стилях різних епох здалася цікавою (дія 1), однак реалізована вона була не найкращим чином. Жіночі костюми виглядали наче з «різних опер». Натомість чоловічі костюми албанців хоча і здивували своєю екстравагантністю, але допомогли ще більше розкрити характери персонажів зрозумілими глядачу образами. На контрасті – декорації та реквізит, які відрізнялися аскетичністю та обмежувалися

столом, декількома стільцями, мангалом та іншими предметами побуту. Варто також звернути увагу, що поява стола була не випадковою. Головні виконавці почали «святкувати» завершення вистави безпосередньо на сцені, що на мою думку, було дещо недоречним.

Підсумовуючи, хочу відзначити, що постановка у такому сміливому виконанні все ж таки справила на мене певне враження. Але це враження було неоднозначним. Опера з відсутністю пишних декорацій та численної кількості акторів, але з розкритою історією та оркестром на сцені (а не в оркестровій ямі) сприймається як перегляд опери, театру та оркестрового концерту одночасно. І це дещо спантеличує, оскільки виходить за межі звичного. Тож, таке виконання однозначно не для поціновувачів класики. Проте, комічна опера «Cosi fan tutte» режисера Віталія Пальчикова виконана на хорошому рівні і мені хотілося б порадити відвідати її тим, кому подобається альтернативне виконання класики.

Волонтерка проєкту **Theatre.love** Вашук Аліна